

§ 01.

Der tillægges hver Tjenestemand, mandlig eller kvindelig, hvem efter Lovgivningen Forsørgelse af hjemmeværende Barn paahviler, et Forsørgertillæg paa 100 Kr. for hvert hjemmeværende Barn, hvis Forsørgelse efter Lovgivningen paahviler ham eller hende. Tillæget udbetales maanedlig forud, at regne fra den 1ste i den Maaned, Barnet ifølge Lægeattest bevises at være født. Ydelse af Alimentationsbidrag berettiger ikke til Børnetillæg efter denne § 01.

§ 02.

Til de Tjenestemænd, som ved denne Lovs Ikrafttræden har Børn, som betinger Børnetillæg efter § 01, ydes saadant Tillæg for hvert Barn fra den 1ste i den Maaned, Loven træder i Kraft.

§ 03.

Til Udligning af Udgiften ved de foranstaaende Bestemmelser sker der et maanedligt Afdrag i hver kvindelig og mandlig Tjenestemands Lønning fra den 1ste i den Maaned, paagældende fylder 20 Aar. Afdraget beregnes af Lønning, Alderstillæg, Dyrtidstillæg, Konjunkturtillæg og Stedstillæg og udgør 2½ pCt. af disse, dog ikke over 250 Kr. aarlig for nogen. Ugifte Embedsmænd uden Forsørgerpligt og Familieforsørgere uden Børn under 18 Aar betaler desuden 100 Kr. aarlig i samme Øjemed.

Til dette Forslag bemærkes følgende:

Efter den foreliggende Statistik vil Børnetallet i Tjenestemandsklassen svinge omkring 1½ uforsørgtet, hjemmeværende Barn pr. Tjenestemand over 20 Aar.

Saalænge et Forsørgertillæg, bortset fra Enkebørnslovgivningen, ikke ydes i vort Samfund, maa Børnetillæget ikke bevirke særlig Udgift for Statskassen. Det maa da paa en eller anden Maade betales af Tjenestemændene selv, og Mindretallet har ment

det rigtigst, at alle Tjenestemænd over 20 Aar deltager i Bidraget, som derved kan blive forholdsvis ringe pr. Person, saa meget mere berettiget som alle Forsørgere faar en betydelig Del af deres Bidrag tilbage som Børnetillæg.

Dette Forslag gaar ud fra, at Dyrtidstillæget for gifte og ugifte samtidigt gøres ens, og Forslaget staar ikke for det samlede Mindretals Regning men kun for *Ch. Petersens*, hvis Tanken om Forskel i Lønningen efter Forsørgerhensynet frafaldes; *Ivar Berendsen* er nemlig principielt Modstander af Forsørgertillæg, men i Fald det skal indføres, maa han fastholde Børnetillægsformen og alle Tjenestemænds Deltagelse deri, naar de er fyldt 20 Aar.

Abrahamsen og Oluf Jensen tiltræder Tanken om Ydelse af et Forsørgertillæg, men forbeholder sig deres Stilling med Hensyn til, paa hvilken Maade dette Tillæg bedst kan gennemføres.

Sluttelig skal det tilføjes, at der indenfor Kommissionen er Enighed om, at den af Kommissionen foreslaaede Overførelse til Staten af Tjenestemændenes Enkeforsørgelsesbyrde paa en vis Maade kan betragtes som en Art Forsørgertillæg, men man maa dog fremhæve, at paa Grund af Sammenhængen med den bestaaende Pensionsordning gør der sig her andre Hensyn gældende, end hvor der er Tale om Indførelse af et ganske nyt Princip.

For saa vidt man endelig i den af Kommissionen foreslaaede Dyrtidstillægs-Ordning vil se en Indrømmelse til Principet »Forsørgertillæg«, bør det erindres, at Dyrtidstillæget er en Foranstaltning, der har Midlertidighedens Karakter, og at det ikke er urimeligt, at Forsørgerhensynet kommer i Forgrunden, netop naar Talen er om en Hjælp, der ydes under ekstraordinære Forhold.